

Иван Николов отговаря редактор за поезиите при
издателство Хр. Т. Димов, което е да му се извика
от музет с поличеството му. Въпреки че аз съм го изпратил
"Тяжестка картина", което мисля, че съм го изпратил
ако не си ще Ви го пратиша, т.с. а ми дадох в. Млад Др. 129 (10030) 2 VII 79
- каква измислица на 2 сряда на Д. Димов. "Чувствата и стотини
ваме или ново" - измислено взето от Мелодията от Дарина Терова
чудесно. Намерете тези дри и го прочетете с др. Тамасова - чудесно е
- Коста Минчев от Благоевград, тънък познавач на писателската дей- ност
ност на Димитър Димов, бяхме направили един голям разговор около
прототиповете на героите на Димитър Димов, но не както се сочат
от официалните версии, но така както ги вижда народа. Народа е нещо
такова от което нищо не може да се скрие, нали казват за Бай Ганю, че
в пояса си имал кантарче и винаги теглил на това кантарче този са
когото си има работа. Сега съпругата на др. Петър Караkostов отговаря
за една малка книжарница близо до "Ески Джамиси", та той понякога е при
нея, а непосредствено до тях мой приятел в едно малко магазинче работи
художествени рамки, та често минавам край Караkostови. Преди известно
време имахме хубава приказка с него и накрая той ми каза, че на човека
можело всичко да му се отнеме, пари, къща, вила, кола, семейство, но
само едно не можело да му се отнеме - спомените скътани в сърцето му.
Караkostов казва още, че иска в трите дни след смъртта му, нали обикно-
венно се казва, че след смъртта на човека се говорело за него още три
дни, и той иска в тези три дни да се говорят за него само хубави неща.
Сега аз ще Ви помоля да ми простите, че Ви отекчих с това дълго
и банално писмо. Но казал съм Ви за мен Д. Димов не е само голям писател,
не само красив познавач на фаталните жени, на природата и бита на народа
ни, на мислите и чувствата му, на борбата му за благоденствие и изобщо
на борбата да се живее макар и при трудности, за мен този голям писател
Димитър Димов е олицетворение на тънкия познавач на голямата българска
тема Т Ю Т Ю Н! - да когато Хасково беше град с 26 х. население
5.000 работници прехранваха семействата си и старците си с непосилен
труд, а някога в тютюневия склад се влазяло като огрее слънцето и се из-
лазяло на месечина - при прах, задух и мрак и затова др. Г. Димитров в
отворена картичка пише на Любича, че в Хасково видял библиейския ад, там
в тютюневите складове, което моя приятел поета Иван Николов обезсмърти
в едно от най-хубавите си стихотворения. Сърдечни поздрав, ваш предан:
Иван Николов